

servative endelig en Gang har gjort noget, der er rigtigt, at de saa straks staar op og forsikrer, at det skal forstaas paa en helt anden Maade.

Handelsministeren (C. Hage): De af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg alle tiltræde, de giver mig for saa vidt ikke Anledning til synderlig mange Bemærkninger. Adskillige af dem var paa Tale allerede ved Lovforslagets første Behandling, og jeg udtalte den Gang, at jeg for mit Vedkommende ikke fandt nogen Indvending mod at gaa i Retning af de Ønsker, som da blev fremført. Dette gælder saaledes det fremsatte Ønske om, at Lovens Gyldighed i Stedet for at række indtil den nuværende Oktrojlovs Udløb indskrænkes til at vare indtil Aaret 1925. Dernæst at den Rente, som Nationalbanken skal betale til Staten i det Tilfælde, at Lovens Dækningsregler skulde blive overskredet, bør søges noget forhøjet. Endvidere, at det med Hensyn til Opgørelsen af de Aktiver, der skal kunne tjene som Dækning ud over Guldbeholdningen, udtrykkelig udtales, at disse Aktiver for alle Klassers Vedkommende selvfølgelig skal opgøres til den gældende Kursværdi, saavel den noterede Børskurs, forsaavidt en saadan forefindes, som den noterede Valutakurs, forsaavidt det drejer sig om udenlandske Værdier. Dernæst blev det allerede ved første Behandling fremhævet, at der under de ændrede Forhold er Grund til, at der ikke vedblivende indrømmes Tilgodehavender hos den tyske Rigsbank en særlig Undtagelsesstilling som Seddel-dækning.

Alle disse Ændringer var, som sagt, allerede paa Tale ved første Behandling, og de giver mig ikke Anledning til nogen yderligere Bemærkning. Jeg har heller ikke fundet Anledning til at modsætte mig, at den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse om Dannelse af en særlig Reservefond til at imødegaa Tab, der kunde fremkomme ved Nationalbankens Tilgodehavender, er strøget. Naar man i en Forretningsvirksomhed har Grund til at antage, at de Aktiver, man sidder inde med, maaske kan komme til at vise sig ikke fuldt ud at svare til deres bogførte Værdi, kan man, for at sikre sig sin Balances Rigtighed og Paalidelighed, formelt set vælge to forskellige Veje. Man kan enten opføre paa Passivside et Beløb, der svarer til den mindre Værdi, man mener Aktiverne muligvis kan vise sig at have, eller man kan paa den modsatte Side af

Regnskabet skrive den bogførte Værdi ned. Resultatet er regnskabsmæssigt og forretningsmæssigt set i Realiteten ganske det samme. Det er kun et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, om man vil vælge den ene eller den anden Vej. Jeg for mit Vedkommende finder, at det forretningsmæssigt set i Regelen er hensigtsmæssigere og giver bedre Overblik over Situationen, om man hensætter det Beløb, man vil holde i Reserve til Dækning af Tab, paa Passivside. Det er det, Forslaget om Dannelsen af en særlig Reservefond gaar ud paa. Det tilsigter ikke i nogen Henseende at ændre eller forrykke Fordelingsforholdet med Hensyn til Overskuddet, saaledes som det i Oktrojloven er fastslaaet, at saa meget gaar til Staten og saa meget til Aktionærerne. Bestemmelsen har imidlertid i Udvalget været Genstand for en hel Del Forhandling og mange Tvivlsmaal med Hensyn til Rækkevidden deraf, og Udvalget har foretrukket den anden Posteringsmaade, at Nationalbanken, naar den har Tvivl om et Aktivs fulde Værdi, skriver Værdien ned ved Regnskabsopgørelsen. Som sagt, for mit Vedkommende er det realiter ligegyldigt, om man vælger den ene Fremgangsmaade eller den anden, og naar Udvalget foretrækker den sidste, finder jeg ikke Anledning til at gøre noget Nummer ud af den Sag.

Dernæst er der foreslaaet en Ændring, som de to ærede Mindretalsordførere har vekslet nogle venskabelige Bemærkninger om, nemlig den, at Kapitalen skal udvides med 3 Millioner, som overlades Staten til Pari; samtidig hermed skal Handelsministeren have Ret til at udnævne to Medlemmer af Repræsentantskabet. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) mente, at det vilde have været bedre, om Staten havde faaet 27 Millioner i Stedet for 3. Jeg vil give ham Ret i, at dette fra Statskassens Synspunkt ubetinget vilde have været at foretrække, saafremt man kunde gaa ud fra, at Staten fik dem gratis. Men om det derimod er en saa overordentlig misundelsesværdig Ting for Staten at faa Lov til at paadrage sig en Gæld paa 27 Millioner for at faa nogle Aktier i Stedet, synes mig mere tvivlsomt. Det kan gerne være, at Nationalbanken vedblivende vil give et kønt Udbytte. Naar det ærede Medlem mener, at det er en ganske fenomenal Gevinst, Nationalbanken har haft i disse Aar, har jeg dog allerede ved første Behandling gjort opmærksom paa, at Udbyttet i Aarene siden 1908 har været nede